

Simularea majorării sau *puneți lei în coșul de consum...*

Anatol MORARU,
redactor șef

Trebuie să recunoaștem că inventarea unor metafore în stare să dea măsura trudei zilnice a bibliotecarilor este un exercițiu mai mult decât îndreptățit și relevant. Într-adevăr, care bibliotecar, indiferent în care instituție își grijește cărțile și își așteaptă cititorii: bibliotecă școlară, sătească, municipală, universitară, nu rămîne flatat cînd este supra-numit, pe merit, “slujitor al Templului Cărții?”

Pe de altă parte, “bombardamentul” cu metafore a fost o practică instrumentată la limită în vremurilor socialiste. Am mai spus-o în cîteva rînduri, sub regimul comunist, chiar dacă fiecare club sătesc purta pe frunte cîte o placardă ce anunța că “Arta aparține poporului”, cultura rămînea a fi considerată strategic o materie secundară, periferică, de unde și o subvenționare minimă. Salariul bibliotecarului, “semănătorul de lumină”, cum era “dezmiertat” de ideologi, era foarte modest, ca să nu-i zicem simbolic. Desigur, vă amintiți, erau invocate cauze “obiective” care împiedicau fericirea deplină a angajaților din domeniul culturii și nu numai: “necesitatea” permanentei războiri cu murdarele uneltiri ale imperialismului mondial și cu mîrșavii lor slugoi, greutățile

“inerente” ale colectivizării și industrializării, pierderile suferite în marele război pentru apărarea patriei, apoi cursa înarmărilor și apriga luptă pentru pace, ajutorul dezinteresat acordat fraților comuniști din toată lumea și din Africa etc., etc. Lucrătorii din sfera culturii, învățămîntului, medicinei, științei, pensionarii etc. erau îndemnați să fie înțelegători și mai rabde puțin, pentru că comunismul era ... pe aproape și atunci, și atunci... vor huzuri toți. N-a fost și nici n-avea cum să fie.

Din păcate, recenta și mult trîmbițata “majorare” a salariului bibliotecarilor demonstrează că “sub vremuri noi, capitaliste,” mentalitatea actualilor conducători iubiți a rămas intactă, adică comunistă sută la sută.

Ca să nu fiu învinuit că poluez neautorizat atmosfera, vă invit să judecați și dumneavoastră, calculînd de zor. Mă tem chiar, într-un fel, să fac publice asemenea cifre, dacă află, Doamne ferește, cei de la ȚĂRĂU!

Pînă la “marea majorare”, un bibliotecar universitar de categoria a II primea 270 de lei, după – 500; de categoria I: pînă - 286, după – 540; un bibliotecar principal – 327, apoi, 580;

un șef serviciu – 357 și după, respectiv, 600 de lei etc.

Acum, dacă se găsește cineva în republica asta veselă să mă convingă că un bibliotecar poate trăi decent, mai ales la oraș, o lună întreagă!!! din acest “salariu” îi fac monument din economiile mele viitoare, îi promit. Nu vreau să fiu considerat numaidecît un malițios incurabil sau un potrivnic cu orice preț al regimului, un insensibil la lucrurile bune, cînd se întîmplă. Întotdeauna am salutat intențiile nobile și, mai ales, realizarea lor, schimbările în bine, dar acum chiar sînt sceptic și vă spun de ce.

Biroul Național de Statistică informează impasibil: ” În ianuarie - aprilie 2006, salariul mediu lunar pe economia națională a constituit 1 478 lei, ceea ce constituie o majorare cu 26 la sută față de perioada corespunzătoare a anului 2005.(...) Cel mai mic salariu a fost înregistrat în domeniile agricultură și silvicultură- 665 (!?) lei, piscicultură – 1 066 lei, învățămînt - 1156 lei și sănătate și asistență socială -1 201 lei.” Putem lesne observa că atitudinea față de cultură, învățămînt, medicină, domenii considerate în continuare “neesențiale” (îmi pare sincer rău, nu numai cu această ocazie, și de cei cu serviciul în cîmp sau în pădure), a rămas, practic, neschimbată...

Nu mi se par total serioase argumente “grele” de genul: ”Nici o guvernare precedentă (așa-numite democratice) n-a majorat salariile!” E adevărat, și tocmai de aceea electoratul nu i-a mai votat. A optat în două rînduri pentru partidul comunist, caz mai rar, dacă nu chiar unic în această parte de Europă, în speranța, naivă, că formațiunea dată va putea redresa situația.

Oamenii în toată deplinătatea facultăților mintale și bunii patrioți observă și înțeleg prea bine greutățile (obiective sau artificiale) cu care se confruntă R. Moldova în această perioadă interminabilă de tranziție. Dovadă elocventă este și că nu toți au ales să părăsească țara. Dar faptul că trei domenii importante, într-un fel decisive pentru viitorul unei țări: învățămîntul, cultura și sănătatea nu sînt, se vede, prioritare pentru actuala guvernare chiar descurajează. La urma urmelor, numărul profesorilor, bibliotecarilor, medicilor din R. Moldova ne este de milioane...

Dați-i Bibliotecarului ce-i a Bibliotecarului, adică un salariu de ministru, pentru că el are în grijă veșnicia palpabilă – cărțile.